

عنوان مقاله:

جنسيت در باستان شناسی و باستان شناسی جنسیتی

محل انتشار:

مجله پژوهش های انسان شناسی ایران، دوره 12، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندها:

سمانه نظیف - دانشجوی دکتری، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس

حامد وحدتی نسب - استاد گروه باستان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی

کورش محمدخانی - استادیار گروه باستان شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

بیشتر باستان شناسان تا میانه قرن بیستم، نیمی از گروه های انسانی یعنی؛ «زنان» و نقش های گوناگونی که در مسیر دگرگشت جوامع انسانی داشتند را نادیده گرفته بودند. زنان همچون مادران محدود به حوزه ای خانگی درنظر گرفته می شدند. تقسیم کار جنسیتی و خانواده ای همچون رویدادی طبیعی درنظر گرفته می شد و شکار مردان، شتاب دهنده ای نخستین، در دگرگشت انسان پنداشته می شد. جنبش های زنان در دهه های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، دیدگاه های دگرگونی از تحول جوامع انسانی را پیدا آورد که بر نقش های زنان متمرکر شد. اگر در آغاز، فمینیست ها دغدغه ای جست وجوی زنان در منابع را داشتند، امروزه بسیار فراتر رفته و پنداشت ها از مفاهیم جهانی جنس، جنسیت و فردیت را به چالش می کشند. ولی بسیاری از باستان شناسان از برچسب فمینیست فاصله می گیرند و بر این باورند که پژوهش های جنسیتی دامنه ای گسترده تری از مقوله های جنسیتی را دربر می گیرد. در خاور نزدیک، پژوهش های جنسیتی از دهه ۱۹۹۰ به گونه ای جدی بی گرفته شد و همچنان نیاز به پژوهش ها با کاربست نگره ها و روش های نظام مند به روشی احساس می شود. شوربختانه در باستان شناسی ایران، موضوع جنسیت و زنان تا اندازه ای زیادی نادیده گرفته شده است و پژوهش های انگشت شماری انجام شده است. در این نوشتار به بازگویی شکل گیری پژوهش های زنان و جنسیت در باستان شناسی می پردازیم. با وجود دامنه ای گسترده ای از رویکردها، هیچ نگره یا مكتب فکری واحدی به جایگاه برتری نرسیده است، و هنوز هم در بسیاری از پژوهش ها نگاه مرد محور جریان اصلی پژوهش را پیش می بزند.

كلمات کلیدی:

باستان شناسی، باستان شناسی جنسیتی، جنسیت، زنان، فمینیسم

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1611543>

